

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/304/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813203651
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6813203651.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu PhD a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej F. I., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 421 767 78 (do 30. 06. 2016 vystupujúceho v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej), právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1141,26 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 5C/50/2014-111 zo dňa 25. 05. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania vo výške 46,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (tretí výrok), p o t v r d z u j e.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej) má n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Návrh na pribratie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 do konania v pozícii osobitného subjektu z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 25. 05. 2016 konanie zastavil podľa v tom čase platného ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (prvý výrok). Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 138,44 Eur na účet jej právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia (druhý výrok), ďalej rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania vo výške 46,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (tretí výrok). Zároveň rozhodol, že žalobcovi vracia súdny poplatok za začatie konania zaplatený v kolchoch vo výške 61,30 Eur (štvrtý výrok) a upravil, aby Slovenská pošta, a.s., CVFT, OSA, Thurzova č. 1, 042 21 Košice po právoplatnosti uznesenia vyplatila žalobcovi sumu 61,30 Eur (piaty výrok).

1. 2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1141,26 Eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 27. 04. 2016 žalobca zobral svoj návrh späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd konanie zastavil a (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

1. 3. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Pretože žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, má povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy konania žalovanej a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane, ktorý v otázke náhrady trov konania zdieľa procesné postavenie žalovanej. Konštatoval, že trovy konania žalovanej a vedľajšieho účastníka považuje za účelne vynaložené, pretože napriek tomu, že žalovaná a vedľajší účastník boli v konaní zastúpení tým istým právnym zástupcom, z vyúčtovania trov je zrejmé, že si ich neuplatňujú duplicitne za tie isté úkony právnej služby. Podanie odporu žalovanej proti platobnému rozkazu i podanie vyjadrenia k odvolaniu proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania boli úkonmi právnej služby, ktoré súd považoval za účelné, pretože ich výsledkom bolo zlepšenie právneho postavenia účastníka, za ktorého boli urobené. Vedľajší účastník si podaním zo dňa 21. 04. 2015 (vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania) uplatnil trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) za vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýka merita veci v tarifnej výške 30,71 Eur a 1x réžijný paušál vo výške 8,39 + 20 % DPH (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky) a v tejto výške mu vychádzajúc z uvedených ustanovení vyhlášky priznal trovy konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o náhrade trov konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (tretí výrok), podal žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia zmenil, vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia a zaviazal vedľajšieho účastníka na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premičania. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Mcd/15/2014 zo dňa 24. 03. 2015 a 6Mcd/5/2013 zo dňa 19. 03. 2014. Ďalej konštatoval, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné pokryť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, nakoľko je jeho účelom okrem iného aj kolektívna ochrana spotrebiteľov a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní. Žalobca na záver podotkol, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, pričom združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu združenia do konania nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov.

3. Pôvodný vedľajší účastník na strane žalovanej podal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, v ktorom uviedol, že pokiaľ právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, bola na základe svojho úkonu (vstupu do konania) riadnym účastníkom konania pod procesným označením vedľajší účastník, ostávajú účinky jej úkonov zachované, ostáva naďalej účastníkom konania a nie je potrebné podávať nový návrh na jej pribratie do konania pod novým procesným označením osobitný subjekt konania. Inštitút osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP svojím obsahom a účelom zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p., a preto ostáva procesná kontinuita zachovaná na základe všeobecného pravidla o zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré nastali pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s vyššie uvedenou argumentáciou navrhol, aby súd v súlade s § 95 CSP pribral právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu do konania ako osobitný subjekt konania. Ďalej konštatoval, že v predmetnej veci bol spotrebiteľ úspešný v dôsledku aktivity Združenia, a teda z hľadiska samotného cieľa Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, mal za to, že trovy konania, ktoré požaduje sú účelne vynaložené. Uviedol, že je to práve žalobca, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných spravidla nemajetných spotrebiteľov. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolanie žalobcu bolo podané dňa 14. 06. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 30. 06. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Pretože odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

7. Pokiaľ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zároveň navrhlo, aby súd s ním ako právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, naďalej konal počnúc od 01. 07. 2016 pod novým procesným označením osobitný subjekt konania podľa § 95 ods. 1 CSP, odvolací súd k uvedenému považuje za potrebné uviesť, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove vstúpilo do konania na strane žalovanej oznámením doručeným súdu prvej inštancie dňa 19. 06. 2013 a v konaní do 30. 06. 2016 vystupovalo v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, avšak účinnosťou nového procesnoprávneho predpisu - Civilného sporového poriadku došlo k zániku inštitútu vedľajšieho účastníka, ktorý sa nepretransformoval na inštitút osobitného subjektu (§ 95 ods. 1 CSP). Odvolací súd taktiež upozorňuje na skutočnosť, že v zmysle aktuálnej právnej úpravy na pribratie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, sa vyžaduje udelenie súhlasu strany sporu, na ktorej má vystupovať. V tomto prípade takýto súhlas absentuje. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd návrh na pribratie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove ako osobitného subjektu do konania zamietol.

8. Následne odvolací súd venoval pozornosť vecnému prieskumu odvolaním napadnutého výroku rozsudku.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 27. 05. 2013 sa žalobca domáhal zaplata sumy 1141,26 Eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 27. 04. 2016 žalobca zobrať svoj návrh späť v celom rozsahu.

10. V prejednávanej veci je zřejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. zo zmluvy o úvere).

11. K námietkam uvedeným v odvolaní považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) malo oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovanej, pričom nemuselo preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľa) mu dávala priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Účinky vstupu vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. nastávali už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania); výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nebol potrebný. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnili len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola právnická osoba založená za účelom ochrany práv podľa osobitného predpisu a ktorej vstup do konania bol realizovaný do 31. 12. 2014. Keďže ustanovenie § 93

ods. 4 O. s. p. výslovne upravovalo, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník mal (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme mal i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

12. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval správne podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, ktoré bolo špeciálnou právnou úpravou. Zavinenie na zastavení konania je potrebné posudzovať len z procesného, nie z hmotnoprávneho hľadiska. Tieto základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania platia aj pri rozhodovaní o náhrade trov zastaveného konania podľa teraz účinného § 256 Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd ešte považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní zavinenia použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou bolo správanie strany sporu (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati žalobného návrhu).

13. Žalobca vzal žalobný návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotnej žalovanej a zastavenie konania zaviniť žalobca. Prvoinštančný súd tak v zmysle vyššie uvedeného správne priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, pretože tieto boli riadne uplatnené a účelne vynaložené.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania pôvodného vedľajšieho účastníka (aplikáciu právneho predpisu, uviedol, za ktoré úkony právnej služby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia a špecifikoval výšku tarifnej odmeny vrátane režijného paušálu za ten - ktorý úkon právnej služby).

15. Výšku priznaných trov konania odvolací súd nepreskúmaval, pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobca v odvolaní nenamietal (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil) správnosť výpočtu (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmaval.

16. Odvolací súd na základe uvedeného uznesenie prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (tretí výrok) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu (prvý, druhý, štvrtý a piaty výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bolo v odvolacom konaní plne úspešné Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).